

Dnem zjizvená zem, zabíjej, abys žil
chycen v síti životem.
Tmou jak slepí jdou, neslyší volání,
plují noční oblohou.

Žár skrytých přání v agónii zdání,
v zajetí růží pustý zámek iluzí.

Řád teď začíná, tyranů zbaven ten,
kdo má svého Merlina.
Stál, v očích mu plál vražedný zloby žár,
krutostí vyzbrojen král.

Dál knihy pálí svatí muži v kápích,
ve jménu kříže věčný oheň v nebesích.
Dál zůstává, dál raněná,
dýchá lidskou zlobou pýcha královská.

Svítání dnes poslední jeho tvář nerozední,
zůstává odhodlaný, prohrává, je ztracený,
svým národem zrazený.

Tvých věrných šik bludný kruh uzavírá,
pouhý okamžik, srdce tvé úzkost svírá.

Zná osud svůj, král zná osud svůj,
přesto se brání znamení.
Chór mohutný, zní chór mohutný,
v oblacích prachu umírá král slovutný.